

anførte, at der stod 20 Snapse ved en Portion Smørrebrød, vilde man overfor den Mand, der havde Tilbøjelighed til at drikke saa meget, bruge et Udtryk, som Forretningsordenen maatte ikke tillader, men jeg er tilbøjelig til at tro, at man kunde bruge tilsvarende Udtryk til den anden Side, hvor der er Tale om saadanne Forhold. I det forrige Lovforslag, som blev forelagt her i Tinget, var der foreslaaet en Forhøjelse af Vintolden, og den ærede Finansminister vil maatte henvide til, at han tidligere har foreslaaet en Vintold, og at det ogsaa forudsattes her, at den senere kan komme. Jeg skal da henvide til, hvorledes den højtærede Finansminister stiller sig med Hensyn til den Vintold, han selv har foreslaaet. Jeg frygter for at trætte det ærede Ting med at oplæse Citater af Rigsdagsstidenden og skal derfor i korte Træk gøre Dem bekendt med Indholdet deraf. Det var, da den højtærede Finansminister forelagde det Lovforslag, hvori Vintolden var foreslaaet forhøjet, at han udtalte sig i Retning af, at naar man vilde opnaa Traktater med andre Lande, maatte man have noget klækkeligt at byde paa i Retning af Nedsættelse af Toldsatser. Den Handelstraktat, der særlig var sigtet til, var den spanske, hvor Vinen spiller en ikke ringe Rolle, og det blev netop fremhævet, at den nævnte Traktat ikke blev til noget, fordi vi ikke kunde byde Spanien efter dets Mening tilstrækkelige Nedsættelser paa Varer, som interesserede dette Land. Men naar det altsaa er Meningen med en Vintold, at man skal indføre den for at have noget klækkeligt at byde andre Lande paa Handelstraktaternes Omraade, og altsaa nedsætte den igen, saa af igen vil jeg sige, saa var man i Stand til at kunne anvende nogle lignende Udtalelser lige overfor dem, der behandle Vintolden paa den Maade, som den ærede Minister har brugt overfor dem, der ikke vilde gaa med til en Skat paa Spiritus og bajerisk Al.

Af den højtærede Finansministers Udtalelser i Gaar skal jeg endnu nævne nogle ganske enkelte. Den ærede Finansminister bemærkede blandt andet til mine Udtalelser, at han ikke kunde forstaa, hvorledes jeg tænkte mig, at en Lov om Told- og Skibsafgifter skulde se ud, og jeg opfatter det saaledes, som om han mente, at der en Modsigelse mellem den Stilling, som jeg indtager til Tolden i det hele taget, og saa det at behandle et Lovforslag, som bærer denne Titel nemlig: Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter. Jeg skal da henvide til, at i det Lovforslag, som her foreligger, og som jo bærer den Titel, den ærede Minister selv har givet det, nemlig Forslag til Lov om Told-

og Skibsafgifter, indeholdes der en Bestemmelse om Skibsafgiftens Ophævelse. Altsaa, hvis jeg til den ærede Finansministers Spørgsmaal vilde svare, at denne Lov om Tolden jo ogsaa indeholder en Bestemmelse, som den ærede Minister her har indsat, om Ophævelse af en Afgift, følger jeg kun den Anvisning, den ærede Finansminister selv har givet. Altsaa disse Bestemmelser kunde en Lov om Told- og Skibsafgifterne meget godt indeholde uden at komme i Strid med Lovforslagets Titel. Men min Stilling er nu ikke den, at jeg under de nuværende Forhold absolut vil have al Told afføkket. Jeg har stillet mig saaledes med Hensyn til Beskyttelsestolden at jeg mener, at den indenfor en vis Grænse kan og maatte bør bibeholdes for Djebliffet, og en virkelig Sukstold, som rammer de finere Varer, har jeg heller ikke noget imod; jeg vil ikke gaa med paa Princippet, men under de nuværende Forhold kan jeg tage den som et nødvendigt Onde. Altsaa kunde denne Lov meget godt komme til at indeholde Bestemmelser i denne Retning. Jeg antager ikke, at det er den ærede Finansministers Mening, at jeg skulde gaa ind paa en nærmere Beskrivelse af de enkelte Posters i en saadan Lov — det vilde jo nemlig føre meget vidt — men at jeg kun i korte Træk skulde angive, hvad jeg tænkte mig, at en saadan Lov skulde indeholde.

Saa omtalte den ærede Finansminister mine Udtalelser om, hvilken Virkning Nedsættelsen paa de Forbrugsgenstande, der omhandles i nærværende Lovforslag, vilde øve, og han bemærkede dertil, at man alle Tider fremkom med den Bemærkning, at naar Tolden blev nedsat, kunde Forbrugerne ikke mærke det eller i alt Fald ikke mærke det i nogen synderlig Grad; men hvis man derimod forhøjede Tolden eller lagde en ny Told paa, vilde Forbrugerne straks mærke det. Ja, saaledes er Forholdet i Virkeligheden ogsaa, og hvis man gennemser de Nedsættelser, her ere foreslaaede, f. Eks. paa Sukker, vil man straks kunne se, at det er noget, som Forbrugerne ikke vilde komme til at mærke det allermindste til, nemlig disse Nedsættelser med Brødbøle af Ører paa alle disse Sukkertoldnedsættelser, som her er Tale om. Det er klart, at naar en handlende har Valget imellem at afrunde saadanne Beløb, som han er nødt til at afrunde — for han kan jo ikke saa Brødbøle af en Øre i Betaling — enten opad eller nedad, saa vil han aldrig afrunde nedad i sin egen Diskfavor, men opad i Publikum's Diskfavor. Det er fremdeles klart, at de Folk, paa hvis Vegne jeg har talt, nemlig Arbejderne og de ubemidlede Folk, købe deres Varer dyrere